

(วันอังคารที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖)

๑๘ อย่าจับสึก...ให้จับสอน

พอบวชมาแล้ว หากไม่ได้รับการแนะนำสั่งสอน ก็ทำอะไรไม่ถูก ก็ทำสะเปะสะปะเรื่อยไป คุณเณร ๆ ก็เหมือนกับพระตื้อ ทำอะไรกันกริตนอกรอย ชาวบ้านเห็นแล้วไม่ชอบใจก็ตำหนิติเตียนกันไป นี่มันเป็นอย่างนี้

แต่ถึงจะติเตียนอย่างไรก็แล้วแต่ ในสมัยพุทธกาลพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่เคยจับสึกเลย มีแต่จับศึกษา เปลี่ยนจาก ส เป็น ศ จับศึกษาให้เป็นพระที่สมบูรณ์ขึ้น ท่านจะคอยจนกระทั่งอินทรีย์แก่กล้า เชื่อถือจากลงไป ระลึกชาติสอนกันเลย เธอไม่ได้ถือชาตินี้ชาติเดียว ชาติก่อนก็ถือ อย่างนั้นอย่างนี้ ก็สอนไปอบรมกันไป จากพระตื้อที่สุด กลายเป็นพระดีที่สุด คือ เป็นพระอรหันต์ไปเลย

แม้แต่พระเทวทัตทำสงฆ์ให้แตกแยก ลอบปลงพระชนม์ซึ่งพระองค์ตั้งหลายครั้ง แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ไม่เคยถือสา และก็ไม่ได้จับสึก ให้โอกาสตลอดเวลา และตอนสุดท้าย พระเทวทัตมีจิตเป็นกุศลตอนธรรณุปันนั้นแหละ ยังเจริญพุทธานุสติ ระลึกนึกถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้ไปตกในอเวจีมหานรก แต่ช่วงจิตสุดท้ายที่มีความเลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า พระองค์ไม่โกรธเลย ขนาดเราจะฆ่าท่านตั้งหลายครั้ง ทั้งด้วยตัวเองและก็ใช้ให้คนอื่นด้วย ยุคนั้นคนนี้ ภาวต่อไปในอนาคต ด้วยจิตที่เป็นกุศลนี้จะไปดูตบารมีเก่า ทำให้ท่านจะเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตกาล

เพราะฉะนั้น นี่ก็เป็นสิ่งที่น่าจะเป็นอีกข้อมูลหนึ่ง ที่จะนำไปพิจารณาว่า ควรจะเปลี่ยนแปลงจากคำว่า สึก เป็น

ศึกษา หรือจับสึกมาจับสอนนะ เพราะกำลังรบบหลักสามแสนกว่ารูปทั้งพระ ทั้งเณรเหมาะสมอย่างยิ่ง ที่เราจะเอามาอบรมกัน

และยิ่งตอนนี้เกิดความคิดัก อยากจะขจัดอวิชชา เหลือแต่ลัทธิ หลวงพ่อดีใจนะ ที่ทั่วทั้งสังฆมณฑลทุกรูป ผู้หลักผู้ใหญ่ท่านอยากมีแต่พระดี ๆ ไม่มีเว้นเลยสักรูป น่าจะไปช่วยกันศึกษาค้นคว้าคำสอนดั้งเดิมในสมัยพุทธกาลว่า การเป็นพระแท้ เป็นลัทธิ เขาเป็นกันอย่างไร แล้วก็เอามาวางแบบแผน อบรมกันทุกรูปทั่วประเทศ เข้าคอร์ส(course) อบรมลัทธิหรือพระแท้ โปรเจ็ค(project)พระแท้เณรแท้ทุกรูปทั่วประเทศ หลวงพ่อว่าดีทีเดียว
